

R.P. Richardi Lyncei ... Vniversa Philosophia Scholastica

Complectens Dialecticam, siue Scientiam de Veritate, in decem libros
distributam

Lynch, Richard

Lvgdvni, 1654

VIII. Quatenus absque reductione ad modos perfectos imperfecti
irrefragabiliter concludant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95210](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95210)

reuocatur, utpotè in quo non contradictorium maioris concessa, ut in aliis quinque modis tertia figura, sed contrarium infertur, ut intuenti perspicuum erit. Quod autem has regulas rectius calleas, & tenacius conferues en antiquos versiculos, quibus continentur.

*Maiores fit minor, & fit contradictio maior
Dempto Celantes, in quo praeuertitur ordo.
Seruat maiorem, variatque secunda minorem.
Tertia maiorem variat, seruatque minorem.*

CAPVT VIII.

Quatenus absque reductione ad modos perfectos imperfecti irrefragabiliter concludant.

58

Dupliciter conclusionis indirectae, aut imperfectae negator vrgeri potest, videlicet per reductionem ostensiuam vnius modi ad alium, qua fit, ut conclusionem negatam nequeat non concedere, aut per reductionem per impossibile alicuius etiam modi ad alium perfectiorem, qua fit, ut duas contradictorias expressae & formaliter tales non possit non admittere. Ipse tertium modum, eumque faciliorem adificio, quo, quin reducatur vnus modus ad alium, indirectus scilicet ad directum, & imperfectus ad magis perfectum, sed potius sola resolutione ac definitione syllogismi duae contradictoriae concessae tales expresse & formaliter appareant. Id ergo absque negotio praestari potest, si praemissae concessae in vnam propositionem complexam coalescant, ad quod sola conuersione vnius praemissae, aut mutatione subalternatae in subalternantem, aut è conuerso opus est, & negatio conclusionis in propositionem contradictoriae conclusioni negatae commutetur, ad quod sola aequipollentia opus est, qui enim negat conclusionem virtualiter eius contradictoriam affirmat, cum contradictoriae verae simul esse nequeant; quibus praestitis, duae contradictoriae expresse tales apparebunt.

59

Pro cuius praxi, si quis hanc conclusionem in Baralipton negat, omne animal est sensibile, omnis homo est animal, ergo aliquid sensibile est homo, praemissae in hanc propositionem complexam conflari debent, aliquid animal quod est sensibile est homo, quae propositio complexa concessis praemissis euidentior est, quam ut negari possit, & etiam conclusioni negatae expresse contradicit: quod negari nequeat probatur, quia aliquid animal est homo, conuertit hanc, omnis homo est animal, conuertens autem, & conuersa aequipollent, deinde illud aliquid animal esse sensibile subalternatur huic, omne animal est sensibile; at supposita veritate subalternantis, subalterna vera non esse nequit; igitur concessis his praemissis, omne animal est sensibile, omnis homo est animal, haec propositio complexa aliquid animal, quod est sensibile est homo, euidentior est, quam ut negari queat; quod autem ea propositio complexa conclusioni negatae, seu, quod perinde est, contradictoriae conclusionis expresse contradicat, ita suadetur: quia propositio contradictoria conclusionis negatae est haec; nullum sensibile est homo, cui expresse, & euidenter propositio illa complexa contradicit.

60

Eadem ratione in secunda figura in modo Cæsareo concessis his praemissis, nullus lapis est angelus, omnis thronus est angelus, negaret hanc conclusio-

nem, ergo nullus thronus est lapis, ita ad contradictoria vrgeri posset, & deberet, omnis thronus angelus non est animal: quae propositio expresse opponitur huic, aliquid thronus est lapis, quae est contradictoria conclusionis, quam negatam supponimus. In hac tertia figura, conuersione opus non est, & sola subalternatio sufficit: quare clarius & euidentias adhuc concludit; clarius enim subalternata in subalternante, quam conuertens in conuersa continetur; si quis ergo in Disamis hanc conclusionem negaret, omnis homo est animal, aliquid homo est albus, ergo aliquid album est animal, ita praemissae in vnam propositionem complexam contradictorio consequentis negati, expresse contradicentem conflari possent, aliquid homo, qui est albus, est animal, quae expresse contradicit huic, nullum album est animal, ac per consequens contradictoriae conclusionis, quae negata est.

61

Haec autem reductio in eo inferior est 'communi reductione per impossibile, quod in hac ex propositionibus expresse concessis ad contradictoria aduersarius cogatur: in illa verò nostra assumatur propositio conuertens, aut certe subalternata, quae tantum implicitè in conuersa, & subalternante concessae sunt. In eo verò haec nostra reductio communem aliquantulum superat, quod in communi per discursum ad contradictoria quis cogatur: in hac vero absque vllo discursu, per solam iuxtapositionem iam concessorum ea contradictio appareat: quare haec reductio est immediata, communis vero mediata, haec facilis, illa longè operosior. Quod verò ad reductionem ostensiuam attinet, in eo reductioni huic aequalis est, quod vtraque, conuersione, & mutatione subalternatae in subalternantem, vel è conuerso indigeat, in eo vero superatur, quod haec ad impossibilia, & formaliter contradictoria pertinacem vrgeat: secus verò ostensiuam, quae non reuocat ad contradictoria, nisi ad summum virtualiter, si quis negatae conclusionis aduersarium arguat; negatio enim conclusionis tantum virtualiter conclusioni concessae opponitur.

CAPVT IX.

De arte inueniendi medium.

62

Quam antiqui sophistae non tam detexisse quam multiplici verborum inuolucro & quasi labyrintho obscurasse videntur: atque, ut eam illustrarent, tanti habendam non reor, nimirum qua vix vnquam vtimur, & cuius utilitas, qualis qualis est, crebra meditationi cedit. Enimverò acuerorum ingeniorum causa eam priscis salebris ac nugis exuo, & sex dictionibus toties repetitis concludam. Fecana, Cageti, Daphenes, Hebare, Gedaco, Gebali.

63

In qualibet dictione sunt tres vocales, quarum postrema quantitatem, & qualitatem indicat eius propositionis, cuius medium inuestigatur iuxta regulam illam. Afferit A. negat E. &c. secundò verò & primo loco cuiusque dictionis A. & E. ponuntur, quorum praedicatum propositionis probandae, hoc vero subiectum denotat. Deinde in sex illis dictionibus habenda est ratio sex consonantium B. C. D. quae ordinem medij ad praedicatum, & F. G. H. quae ordinem eiusdem ad subiectum denotant: B. significat medium consequens, ac praedicatum, C. antecedens. D. extraneum. F. medium consequens ad subiectum G. antecedens. H. extraneum: de reliquis vero

vero